

OPEN HAARDVUUR

Eenakter

door

C.L. VAN BEVELAND

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OPEN HAARDVUUR** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **C.L. VAN BEVELAND** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Karel van den Berg man van 35 jaar, zakenman. Een alleszins opgewekte figuur.

Johan van Manen enkele jaren ouder dan Karel. Zit eveneens in zaken.

Charles Field Engelsman. 40 jaar. Mismoedig, indolent type. Praat uitstekend Nederlands maar met een Limburgs accent.

Mevrouw Field 65 jaar. Engelse. Enigszins autoritair type.

Mijnheer Field 70 jaar. Engelsman. Begrijpend, maar enigszins bedeesd.

De waard een gezette man, leeftijd tussen 40 en 60 zo mogelijk.

DECOR:

Links: 2 tafeltjes met 4 stoelen. Schilderij of spiegel aan de wand.

Rechts: 4 clubjes met kloostertafel. Verder op de tafeltjes wat eten en drinken, met borden, glazen enz. Twee deuren.

Plaats van handeling:

In de kleine eetzaal annex zitje van hotel "The Cottage", Engeland.

Mevrouw Field, mijnheer Field en Charles Field zitten aan een tafeltje. Ze hebben het eten op. Aan het tafeltje het dichtst bij de zaal zitten Karel en Johan. Ook zij hebben het eten op, maar de wijn nog niet. De Fields staan op. Ze verdwijnen door de gangdeur.

Johan: 't Zijn Engelsen, dat zie je zo.

Karel (*licht spottend*): Ja, wat wil je, het eigenaardige van Engeland is dat je daar veel meer Engelsen tegenkomt dat Nederlanders.

Johan: Zo bedoel ik het niet. Maar ze zien er typisch Engels uit. Je ruikt als het ware Charles Dickens. Zullen we in de clubjes gaan zitten?

Karel: Dat is een goed idee. (*beiden staan op, nemen de glazen wijn op en gaan in de clubjes zitten*) Je zegt dat nou zo, als het ware Charles Dickens ruiken, maar een vriend van me, een psychiater, maakt daar een studie van, van geuren bedoel ik. Hij heeft er wel eens iets over verteld.

Johan: Ik bedoel het bij wijze van spreken.

Karel: Uiteraard, snap ik. Maar die vriend dan, waar ik het over hebben wou, heeft me wel eens verteld dat hij een paar keer voor een raadsel heeft gestaan. Eigenlijk zeg ik het niet goed, over geuren heeft hij het nooit gehad, hij is er pas mee bezig. Maar die raadsels waren er evengoed. Ken je de term "gemeenschappelijk bewustzijn?"

Johan: Zoiets als telepathie bedoel je?

Karel: Niet helemaal. Ik citeer m'n vriend, zelf heb ik er geen verstand van. Telepathie is het directe overbrengen van gedachten, een soort woordeloze communicatie zonder meer. Gemeenschappelijk bewustzijn kan op die manier werken, maar het kan ook anders, bijvoorbeeld via de materie.

Johan: Hoe bedoel je? Ik snap je niet.

Karel: Luister, jij zit om tien uur in deze stoel. Je bent hier helemaal alleen en je denkt, laten we zeggen, aan paard rijden. Daarna ga je weg. Om elf uur gaat er iemand anders in dezelfde stoel zitten, iemand die je helemaal niet kent. Ook hij is moederziel alleen. Het kan dan voorkomen dat hij ook aan paardrijden denkt en precies dezelfde details ziet als jij een uur geleden. Jullie kennen elkaar niet, hebben niet met elkaar gesproken. Sterker nog, jullie weten helemaal niet dat jullie na elkaar daar hebben gezeten. De materie, dus in dit geval deze stoel en deze kamer hebben jouw gedachten als het ware overgebracht.

Johan: Interessant.

Karel: Dat is het zeker, hoewel het niet nieuw is. Maar het schijnt ook door bepaalde geuren te kunnen. Ik geloof stellig dat mijn vriend, als

hij genoeg vergelijkingsmateriaal heeft, ermee op de proppen komt. Vertrouwelijk natuurlijk, en zonder namen te noemen.

Johan: Ik ben benieuwd.

Karel: Nu we het over geuren hebben, heb ik je wel eens over m'n vrouw verteld?

Johan: Niet dat ik weet.

Karel (*lachend*): Niet dat met m'n vrouw iets bijzonders gaande zou zijn, maar het een brengt het ander mee. We hadden het over geuren en toen dacht ik ineens aan haar. (*maakt een gebaar*) Je kent ze niet, hè?

Johan: Nee, ik heb ze nooit gezien of gesproken. (*waard komt binnen en ruimt af*)

Karel: Nou, ik ben al meer dan tien jaar getrouwd en ik mag gerust zeggen dat ik een prima huwelijk heb. M'n vrouw komt uit Limburg. Ze spreekt bijna geen vreemde talen. Mede daarom is ze voor haar trouwen is ze nooit buiten Nederland geweest. Later is ze enkele keren met mij mee geweest als ik voor zaken op reis ging. Een paar maal naar Frankrijk, twee of drie keer naar België en een keer naar Duitsland. Het beviel haar maar matig omdat ze zich geïsoleerd voelde als ik met m'n zaken bezig was. Ze kon niet zelfstandig met de mensen communiceren en dat vond ze vervelend.

Johan (*voorzichtig*): Ik hoop niet dat je het me kwalijk neemt, zo is het niet bedoeld, maar begrijp ik goed dat je een onontwikkelde vrouw hebt?

Karel: Ja en nee. Ontwikkeld zijn beperkt zich niet alleen tot talenkennis, natuurlijk. Ze heeft MAVO maar de talenkennis is totaal weggezakt, talen interesseerden haar niet. Maar om een iets te noemen: geschiedenis bijvoorbeeld, daar is ze een kei in, nog steeds. En biologie, ook een stokpaardje van d'r. Nee, ontwikkeld zou ik haar beslist niet willen noemen, alleen gaat het bij haar anders dan bij de meeste mensen. Maar om op mijn verhaal terug te komen; één hobby spant de kroon: Engeland.

Johan: Hè, en je zei dat ze nauwelijks talen spreekt?

Karel: Dat is ook zo, ik heb al wel honderd keer gezegd: Monique, ga Engels leren. Wat dacht je? Niks hoor. Of het nou zo is dat ze er te lui voor is, ik weet het niet. Verscheidene keren heeft ze er een begin mee gemaakt en evenzovele keren liep het op niks uit, trouwens, taalgevoel heeft ze ook niet zo bar veel. Ze is ook nooit in Engeland geweest en toch is ze er gek van. Ze heeft boeken over Engeland, Hollandse boeken uiteraard, praat er graag over met andere mensen die er wel bekend zijn en kan urenlang reclamefoto's van Engelse tuinen zitten bekijken. Kortom, het is alles Engels wat de klok slaat.

Het ging zelfs zover dat ze soms tegen me zei: "Wat is het eigenlijk jammer dat je geen Engelsman bent."

Johan: Ze vergat erbij te zeggen dat in dat geval zij een Engelse moest zijn, anders verstond ze je niet.

Karel: Uiteraard. Enfin, in het begin voelde ik me op m'n tenen getrapt: "Ben je niet gelukkig met alles zoals het is?" "Zo moet je het niet opvatten, natuurlijk ben ik gelukkig, vooral met jou. Ik bedoelde dat ik lekker in Engeland zou kunnen wonen als jij een Engelsman was. Soms beeld ik me in dat je dat bent." Ik vond het nogal kinderachtig en zwaar overdreven. "Het zou je misschien lelijk tegenvallen als je er inderdaad zou moeten wonen." Ze zuchtte. "Ja, dat zou kunnen." Ze meende er geen woord van, dat kon je aan haar gezicht zien. Op een gegeven moment begon ze over een open haard. Die wilde ze beslist hebben. Toen ik haar vroeg waarom, zei ze dat een open haard echt paste in onze woonkamer. In Engeland hadden ook veel mensen een open haard, dat had ze gelezen. Toen het ding er eenmaal was, had ik er geen spijt van. Als je, wat ik vind, nog buiten beschouwing laat, was zij er echt gelukkig mee, zo happy als wat. Hele avonden zat ze er zo'n beetje bij te dromen en ze zei vaak dat ze de geur van die brandende blokken zo lekker vond. Al met al vond ik het geld goed besteed. Een tijdje daarna moest ik voor zaken naar Engeland. Dat gebeurde bijna nooit. Na mijn trouwen was ik er niet meer geweest. Ik dacht dat het nu de gelegenheid was voor mijn vrouw om met me mee te gaan. Tot mijn verbazing weigerde ze. "Ik wil er ontzettend graag naar toe, Karel, maar niet als je voor zaken gaat. Je weet best dat ik helemaal op jou ben aangewezen en als jij aan het werk bent, dan zit ik daar maar, net zo goed als in Frankrijk of Duitsland. Laten we er dan toch verdorie van de zomer eens op vakantie gaan. Waarom wil je dat toch nooit?" Helemaal ongelijk had ze niet. Ze had het al vaak over vakanties in Engeland gehad, maar toch nog toe had ik de boot afgehouden. Ik kom er nu eenmaal niet graag omdat het land me niet ligt. Op dat moment besepte ik dat het eigenlijk egoïstisch van me was en ik zei: "Mij best. Dan gaan we van de zomer." Een paar dagen later vertrok ik. Eenmaal in Engeland moest ik nogal wat afstanden rijden en het werk verliep tamelijk stroef. Op een donderdag, tegen de avond, stopte ik voor een oud Engelse herberg. Ik was blij dat het er opzat voor die dag. Het was "The Cottage", waar we nu ook zitten. Niet voor niets heb ik met je afgesproken om elkaar daar te treffen. Zeg nou zelf: dat open haardvuur in de grote zaal, die grote staande klok, die roodkoperen kranen aan de bar, enfin alles, denk je ook niet dat dat m'n vrouw zal bevallen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto